

De levenscyclus van een bloemkoolwijk

Het verhaal van de Huet

In de klei

De Huet is in verschillende fases gebouwd in de jaren 80. Voor Doetinchemse begrippen lag de wijk ver van de stad, in het weiland, in de klei. In de Huet kwamen veel mensen uit de rest van de Achterhoek en het westen van Nederland te wonen. De wijk stond in de eerste decennia bekend als een slaapwijk. Veel tweeverdieners met een gezin. De wijk was (en is nog steeds) voor forensen goed ontsloten. De snelweg ligt dichtbij, de wijk heeft zijn eigen treinstation en er rijden bussen.

Dagelijks liep de wijk om 8 uur leeg. De kinderen gingen naar een van de vele basisscholen, de ouders naar het werk. In de loop van de middag keerde iedereen weer terug.

Na één generatie is de wijk veranderd. De vitale 60-plusser zorgt ook overdag voor meer leven in de wijk. De bewoners zijn over het algemeen trots op hun wijk. Ze hebben er met plezier gewoond en ze blijven er wonen, ook in de volgende fase van de wooncarrière.

Ouderen verhuizen vaak binnen de wijk. Ze gaan bijvoorbeeld naar appartementen rond het winkelcentrum de Bongerd, tevens dichtbij het treinstation. Voor enkele oud Doetinchemmers lokt echter het centrum. Ze trekken weer terug over de Oude IJssel. En de eerste Huet-kinderen hebben een gezin in de wijk gesticht.

Het Weerdje

De eerste uitbreiding van Doetinchem aan de andere kant van de Oude IJssel is Het Weerdje, een klein vooroorlogs woonwijkje en lintbebouwing langs de Wijnbergseweg en Dichterseweg. Vanaf de jaren '70 is de buurt in kleine fases verder bebouwd. Kenmerkend zijn de tien woonlagen hoge verzorgingsflat Het Weerdje, het Worpplein met weiland en De Bleek, het open veld langs de Oude IJssel. De buurt wordt omzoomd door lokale fietsverbindingen. Aan de rand is een grote parkeerplaats, de Varkensweide, die tevens wordt gebruikt voor evenementen.

Verdwalen

De Huet is in zeven fases gebouwd. Iedere fase heeft in de kern goedkopere woningen met naar de rand toe woningen in duurdere segmenten. Iedere fase kent weer zijn eigen buurtjes. Iedere fase is daardoor erg gemêleerd, qua gezinssamenstelling, inkomen en herkomst. De etniciteit is wel vrij homogeen; er wonen over het algemeen wat traditioneel ingestelde mensen.

De uitkomst van de stedenbouw in schillen is geen ui maar een bloemkool. In een bloemkoolwijk is het lastig voor een buitenstaander de weg te vinden. Ook het vinden van de terugweg is voor niet-bewoners een opgave om mee rekening te houden. Voor fietsers speelt bij het verdwalen ook de ligging van fietspaden een rol: er is een grote hoofdroute en verder zijn er kriskras-paadjes, vaak tussen huizen door en zelden langs de weg.

Winterbanden

De wijk is met 10.000 inwoners groot. Om te duiden waar men woont gebruiken bewoners vaak namen als de Maten, de Dreven of de Kruiden. De betrokkenheid bij de woonomgeving ligt niet op wijk- of buurtniveau, maar vooral bij de straat. De gelijkgezindheid is soms erg groot. Een hele straat legt in dezelfde week de winterbanden onder de auto.

Die betrokkenheid op straatniveau betekent dat als in een straat veel verhuizingen zijn er weinig sociale binding is. Dat is vaak het geval bij gestapelde woningen (appartementen, de Huet kent geen echte flats). In de Kastelen-, de Dreven- en Bloesembuurt zijn delen die sociaal zwakker zijn. Er is meer werkloosheid, meer armoede en slechte sociale contacten. Voor beleidsmakers en hulpverleners zijn het bekende situaties, maar voor mensen die een klein

stukje verderop in de betreffende buurt wonen soms al niet herkenbaar. Dat is te danken aan het gemêleerde karakter van de wijk en de focus op de eigen straat. Anders gezegd: door de verschillende typen woningen in een buurt wordt zowel de armoe als de rijkdom gespreid. Het gezinsleven is gemiddeld vrij traditioneel. De pogingen om de verlengde schooldag in te voeren zijn typerend. Dat initiatief maakt tot op heden geen kans in de Huet omdat veel kinderen tussen de middag naar huis gaan.

Sport

Er is een groot aantal voorzieningen in de Huet. Het meest springt de Bongerd in het oog. Een concentratie (dat wel) van diverse winkels met in ieder geval het aanbod van dagelijkse benodigdheden, maar ook van andere producten. Vanwege het gratis parkeren is de Bongerd ook aantrekkelijk voor de rest van Doetinchem. Bij de Bongerd hoort ook een sporthal inclusief een café annex ontmoetingsplaats en – aan de andere kant – een kerk, een voormalige bibliotheek en een wijkcentrum.

Voor sport is de Huet goed bedeed. Op het bedrijventerrein is een grote fitnessstudio en op Sportpark Zuid zijn diverse sportvelden te vinden. Deze locaties zijn echter van de woonwijk gescheiden door de doorgaande Liemersweg.

Bewoners recreëren veel in de wijk zelf. Midden door de wijk loopt een park, aan de noordkant ligt het genoemde Sportpark Zuid en aan de zuid- en west-kant de Wehlse Broeklanden en de Belder.

Hangen

Voor de jonge kinderen tot een jaar of twaalf is de bloemkoolwijk een ideale plek om op te groeien: rustig verkeer, veel hoekjes en sociale controle. En bovendien volop basisscholen en een kinderboerderij.

Voor middelbare scholieren is de Huet niet zo interessant meer. De scholen liggen zonder uitzondering aan de andere kant van de Oude IJssel. Dat geldt ook voor de meeste vormen van ontspanning. Een paar speelgelegenheden (het multiveld) doen het goed, maar verder is er voor hen alleen maar mogelijkheden om te hangen: bij de Bongerd, het station, schooltjes, speelvelden, etc. Dat leidt soms tot baldadig gedrag en overlast.

Het is goed mogelijk dat deze jongeren over enkele jaren hun eigen gezinnetje stichten in de wijk.

